

VERSLAG DER VEREENIGING

OVER HET JAAR

1914.

Zich terugdenkend in het jaar 1914, kan het niet anders, of men denkt allereerst aan en beziet bijna alles in het licht van het in de laatste helft van dat jaar begonnen en helaas nog niet geëindigde rumoer der volken.

Een strijd en lijden, die den Christen herinneren aan wat de Schrift zegt van het ontstaan der zware tijden in de laatste dagen; hem herinneren aan wat zijn Heere heeft geprofeteerd van dat opstaan van het eene volk en koninkrijk tegen het andere, en van hongersnood, pestilentie en aardbeving in verscheidene plaatsen.

In ons goede land drongen alleen nog maar van over de grenzen de treurmaren van hongerlijden, van als in donkerheid voortsluitende pestilentie, van het golven en schudden van den aardbodem in verscheidene plaatsen. Maar wat elders gebeurde, en wat daar den volkeren overkwam, heeft ook ons volk, en op bijzondere wijze onder ons volk de Christenen, ontroerd.

Wij, Christenen, zien toch in al dat ontzettend menschenleed het begin der smarten van de oordeelen Gods, die het Oordeel zullen voorafgaan.

Wij, Christenen, zien achter al dat lijden van deze zware tijden geen noodlot of toeval, doch de hand van den Almachtige.

Wij, Christenen, zien in de harde slagen, welke de landen en volken treffen, de slagen van de roede Zijns toorns; slagen, waarin de Rechter der aarde recht doet over hare volken, waarin Hij, haar Koning en Wetgever, Zijn recht handhaaft tegenover het onrecht der menschen.

Wat in andere landen gebeurde en wat daar den volken overkwam, heeft ook ons, die uit éénen bloede zijn geschapen, met deernis vervuld. Zij zijn als wij leden van het organisme der menschheid en daarom hebben wij met hun lijden medegeleden.

Maar meer nog dan dat lijden zelf heeft ons ontroerd het daarin zoo kenbaar komen van God ten gerichte over de volkeren.